

Consells Escolars

L'STE vol esmenar el projecte de llei

El Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament (STE) del País Valencià està fent gestions amb els grups parlamentaris comunista i socialista perquè s'esmene el projecte de Consells Escolars que prompte es debatrà a les Corts valencianes. L'aprovació d'aquesta llei amb la redacció actual suposaria, segons el sindicat, «un pas arrere en les perspectives d'una gestió democràtica i progressista en les escoles i una mostra més del sucursalisme de la Generalitat. Un sucursalisme que és innecessari i que ens furtarà la possibilitat de vertebrar comarcalment el País Valencià, com a base de programació general de l'ensenyament».

Un any d'inoperància

Des del curs passat, funciona de forma provisional el Consell Escolar Valencià. Es tracta d'un òrgan de consulta i participació per a assistir i assessorar la Conselleria d'Educació. Hi són representats —a més de membres de lliure designació— pares, alumnes, treballadors docents i no docents de l'ensenyament, corporacions municipals, centres i patronal de la privada, etcètera.

Malgrat que aquesta composició i la representació numèrica dels sectors no satisfia molts, ningú

Perquè els Consells siguin útils a l'escola cal fer-los més progressistes / M. Malines

no la va contestar, oportunament, ja que responia a l'avantprojecte de la LO-DE, on es concretava que els Consells Escolars autonòmics haurien de tenir una composició semblant a la del Consell Escolar d'estat. Per aquest motiu, distintes organitzacions van valorar-ne positivament la constitució, perquè suposava una voluntat clara de crear mecanismes de participació, encara que fossin insuficients.

La pràctica, però, durant quasi un curs, ha demostrat que el Consell Escolar Valencià era un element decoratiu i inoperant que només ha servit per a donar lluentor i colorit a l'administració i perquè aquesta pogués legitimar, sense cap entrebanc, qual-sevol qüestió, gràcies a l'aclaparadora majoria de components institucionalment lligats al partit en el govern.

Especialment significa-

tiu és el fet que no s'haja discutit, amb un mínim de serietat, ni tan sols el projecte pel qual s'haurà de constituir definitivament el Consell Escolar Valencià i els Consells Municipals i que cap de les esmenes plantejades no haja estat acceptada.

Es tracta, doncs, d'un organisme que sobre el paper pot resultar inclús ambiciós, però que en la realitat ha estat un pastís d'aparences, voluminós però fofo, de participació, però sense debat...

Una oportunitat desaproveitada

Si hem dit abans que els Consells Escolars venien ja determinats pel contingut de l'avantprojecte de LO-DE, cal dir que el text definitiu de la llei, aparegut posteriorment, deixa les mans absolutament lliures a la Conselleria per a establir els Consells Escolars que vulga, amb les compe-

tències i funcions que considere oportuns. Aquest fet, el de no haver tingut en compte les possibilitats que oferia una experiència, juntament amb el d'ignorar les diferents aportacions de col·lectius i sindicats, fa que ens trobem davant d'una ocasió desaproveitada per l'administració.

Una oportunitat històrica per a establir una infraestructura educativa i valenciana i de fer un desenvolupament progressista de la LO-DE, establint mecanismes de coordinació entre els Consells Escolars Municipals, Comarcals i de país, i assegurant una participació real de baix cap a dalt. Creant i potenciant els Consells Comarcals com a nuclis bàsics d'acció i actuació educativa. Adaptant la composició i funcions a la realitat del País Valencià.

Però, s'ha optat, si a les Corts valencianes s'aprova l'actual projecte, per uns Consells Municipals que deixen malmesa l'autonomia municipal i sense cap tipus de projecció, i també per ignorar la constitució de Consells Escolars Comarcals —malgrat que la comarcalització és la premissa bàsica d'una planificació general escaient de l'ensenyament—, per fer una còpia textual i innecessària dels components del Consell Escolar d'estat i una còpia restrictiva de la representantivitat.

En aquest sentit, s'hi fixa un límit a la presència de professors, pares, alumnes i personal no docent, quan en la LO-DE tan sols se'n fixen els mínims. En una paraula: s'ha optat per ser menys progressistes i menys autonomistes que la LO-DE, llei àmpliament contestada per l'esquerra, precisament per poc progressista i poc autonomista.